

žalobce oprávněn mařiti tento výslovně vymíněný účel úmluvy tím, že navrhl zrušení exekuce z důvodu §u 251 čís. 6 ex. ř. Žalobce však tak učinil a ježto jde o právo z ohledů veřejnoprávních nezadatelné, nemohl se žalovaný tomuto návrhu z důvodu ujednané smlouvy opíratí. Postup žalobcův však nicméně zakládá v poměru vůči žalovanému hrubé porušení smlouvy, které žalovaného opravňuje, by nyní, kdy žalobce tímto způsobem úmluvu v podstatné části porušil a zřejmě vymíněný účel její zmařil, se toho domáhal, by jeho zadržovací právo, jehož se svolením k vydání auta žalobci vzdal jenom s výhradou, že mu za to bude zřízeno a zachováno soudní právo zástavní, bylo obnoveno a by byl obnoven poměr, který byl před touto úmluvou. Nárok ten jest plně oprávněn dle zásad §§ů 920, 921, 1447 obč. zák., neboť jinak zjednal by si žalobce tímto zřejmým porušením úmluvy právně nepřipustnou výhodu, že by takto dostal do své držby automobil úplně volný, ač jej dle úmluvy měl dostati do své moci zpět jen se soudním právem zástavním na něm zřízeným, kdežto žalovaný by byl ve svém právu nespravedlivě zkrácen, kdyby nyní musel automobil žalovanému vydati bez soudního zástavního práva, s jehož výhradou jediné žalovanému automobil vydati se zavázal a svého času vydal. Vzdání se zadržovacího práva se strany žalovaného bylo přec jen jeho plněním z oné úmluvy, plněním učiněným jen za předpokladu, že také žalobce splní a dodrží svůj závazek, že žalovaný za to dosáhne a podrží zástavní záruky v exekčním zabavení automobilu. V tomto předpokladu byl žalovaný žalobcem oklamán a má tedy nárok, by to, co on plnil, bylo mu navráceno, tedy nárok na obnovení dřívějšího stavu. Žalobce jest na omylu, domnívaje se, že tomuto nároku žalovaného vadí § 1440 obč. zák. Tento předpis stanoví pouze, že svémocně nebo lstivě odejmuté, vypůjčené, v uschování nebo v nájem vzaté věci nejsou předměty zadržovacího práva ani započtení, čímž zákon chce zameziti, by detence nabyté z těchto právních důvodů nebylo zneužito osobováním si práva zadržovacího pro nároky, které těmto osobám proti druhým přísluší. O takový případ však v této věci nejde, neboť zde jedná se pouze o obnovu zadržovacího práva, které žalovaný již dříve správně dle zákona nabyl a měl a kterého se žalovaný právem domáhá proto, že žalobce porušil podstatnou výhradu úmluvy, za níž upuštění od zadržovacího práva dosáhl.

Čís. 6205.

Ku zajištění nepeněžitého plnění nelze povolití prozatímné opatření omezením dlužníkovy moci nad předmětem, jehož se závazek netýče.

(Rozh. ze dne 12. srpna 1926, R II 245/26.)

K zajištění nároku na dodání automatické žehličky navrhla firma R., by odpůrci (firmě H.) bylo zakázáno nakládati s nárokem, který prý jí přísluší vůči firmě B., na vydání u ní jsoucí bedny, jež obsahuje železnou strojní žehličku, a zvláště by jí bylo zakázáno přijmouti bednu, již jest na základě onoho nároku vydati. Soud první stolice proza-

timní opatření povolil, rekursní soud návrh zamítl. Důvody: Žalující strana domáhá se na žalované straně toho, aby jí dodala automatickou žehličku, uplatňuje tedy nárok na plnění nepeněžní. I vymáhání takového nároku může se zabezpečiti prozatímním opatřením. Toto záleží v opatření ohledně předmětu nároku tak, aby budoucí jeho vymožení nebylo ani ztíženo ani zmařeno. Žalující strana navrhuje obstavku stran bedny uložené u spediční firmy a obsahující železnou strojní žehličku ve váze 120 kg, tedy ohledně předmětu rozdílného od předmětu plnění. Nepostupuje tedy ve smyslu zákona a první stolice měla již proto návrh zamítnouti. Když tak neučinila, odporuje to zákonu.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Jest sice správné, že exekuční řád v §u 382 uvádí různé zajišťovací prostředky toliko příkladmo, avšak přes to nelze přisvědčiti názoru stěžovatelčinu, že k zajištění jejího nároku na dodání žehlicího stroje může býti povolena obstavka nároku žalované na vydání jiného žehlicího stroje, uloženého pro žalovanou firmu u zasílatele. Jak plyne z různých prostředků zajišťovacích v §u 382 ex. ř. a z povahy samého zajištění, může sloužiti k zajištění nároku nepeněžního jen takové prozatímní opatření, které se dotýká samého předmětu plnění. Takových prostředků, kterými se činí na dlužníka toliko nepřímý nátlak, by splnil závazek, zákon jako zajišťovací prostředek pro nepeněžní nároky nezná. Třeba tedy je výpočet zajišťovacích prostředků v § 382 ex. ř. toliko příkladný, neplyne z toho, že lze použiti jako zajišťovacího prostředku nepřímého nátlaku, který se netýče předmětu plnění samého. Takové nepřímé působení omezením dispozice zavázaného s předmětem, jehož se závazek netýče, překročuje meze pouhého zajištění nároků nepeněžních a jen exekuci nebo prozatímní opatření pro nároky peněžní lze vésti i na nároky jiné. Stěžovatelův názor, že by znemožněním obstavky navrhované, ježto se jedná o předmět náležející cizinci, bylo mu znemožněno prozatímní opatření vůbec, vyvrací již ta skutečnost, že žalobce mohl si vymoci prozatímní opatření ohledně žehlicího stroje, který mu žalovaná firma měla dodat i a který ona podle svého tvrzení měla pohotově.

Čís. 6206.

Vyrovnačí řád.

Okolnost, že nebyl vykázán souhlas vyrovnacího správce [§ 8 (2)] k vzájemnému zaručení se dlužníků, kteří byli současně ve vyrovnávacím řízení, za dodržení vyrovnání, není důvodem, by bylo odepřeno potvrzení vyrovnání podle §u 50 čís. 1 vyr. řádu. Právní postavení vyrovnacího správce.

(Rozh. ze dne 17. srpna 1926, R I 634/26.)